

dette Lovforslag, skulde udgaae; men jeg har dog ikke troet, at dette burde afholde mig fra at udtale, hvad jeg i denne Sag anseer for at være det Rigtige.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges med 32 Stemmer imod 1.

Formanden: Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, nemlig Forslag til Lov angaaende Benyttelsen af de ifølge Krigsskatloven af 27. Januar 1851, § 11, udstedte Creditbeviser. Det er til anden Behandling, Sagen foretages; der er intet Uendingsforslag stillet.

S. P. Hansen: Allerede under denne Sags første Behandling tillod jeg mig at henlede det ærede Thing's Opmærksomhed paa, at det forekom mig, at det ikke kunde ansees nødvendigt, at dette Lovforslag, som foreligger for Folkethinget, blev Lov. Jeg formeente nemlig, at Loven om Krigsskat for 1851 § 11 indeholder tilstrækkelig Bemyndigelse for Finantsministeren til at kunne gjøre Brug af de der omtalte 2 Millioner Creditbeviser, og jeg mener, at ved denne Paragraph i Loven af 1851 er det aldeles overladt til Finantsministerens Bestemmelse, til hvilken Tid han vil gjøre Brug af dette Hjelpe middel for Finantserne. Jeg kan derfor ikke skønne rettere, end at man meget let løber Fare for, ved her at udgive en særskilt Lov, der skulde bemyndige Finantsministeren til at sætte disse Creditbeviser i Omløb, at give et Præcedens for tilkommende Creditbevillinger, hvilket maaskee kunde blive betænkeligt for Finantsministeren at acceptere. Jeg har imidlertid kun villet henlede Thingets Opmærksomhed herpaa. For mig stiller Sagen sig saaledes, at jeg ikke betragter den Lov, som foreligger, anderledes end som oversflødig. Jeg skal imidlertid, dersom Finantsministeren antager, at man muligt, siden der nu engang er fremkommet et saadant Forslag, ved at forsøge det vil vise Sagen aldeles tilbage, ikke videre institere paa, at Forslaget aldeles forkastes, skjøndt jeg efter min Anskuelse af Forholdene, som sagt, maa betragte det som oversflødigt og ikke kan Andet end stemme derimod.

Finantsministeren: Efter min indvillige Opfattelse af Sagen, kunde jeg maaskee ogsaa være tilbøielig til at ansee dette Forslag for at være mindre fornødent, og det har i alt Fald været min oprindelige Anskuelse af Sagen; men ifølge det Standpunkt, hvorpaa Sagen nu staaer, kan jeg ikke nægte, at jeg maa ønske, at Loven kommer ud. Naar den nemlig nu ikke kommer ud, vil Finantsministeren, forudsat, at han ikke i Realiteten kan undvære Udstedelsen af disse 2 Millioner Creditbeviser, hvilket jeg ikke troer, at han kan, være nødsaget til, paa sit Ansvar at gjøre det, som det ene af Rigsdagens Thing allerede har antaget, at der behøvedes en speciel Lovbemyndigelse til at gjøre, og det vilde vistnok være en meget lidet ønskelig Stilling for Regjeringen at komme i. Jeg troer derfor, saa meget mere som dette Spørgsmaal neppe umiddelbart kan drages til Følge for Fremtiden, at det var det Unseligste, om Loven maatte gaae igjennem saaledes som den er vedtagen i Folkethinget.

Formanden: Hvis Ingen videre ønsker at ytre sig, kunne vi gaae over til Afstemning.

Da Forslaget ingen Paragrapher indeholder, kan der ikke blive Spørgsmaal om nogen Paragraph-Afstemning; men jeg skal oplæse Forslaget og dermed forbinde Afstemningen over dets Overgang til 3die Behandling.

Formanden oplæste derefter Lovforslaget, saaledes som det findes i Anhang til Rigsdagsstidenden Nr. 68 under Nr. CX og ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges dets Overgang til 3die Behandling med 34 Stemmer imod 1.

Formanden: Dermed er Dagsordenen udtomt. Jeg skal opgive Dagsordenen for næste Møde, Lørdag Kl. 12:

- 1) Indenrigsministeren forelægger Udkast til Lov om Befordringsvæsenet i Kjøbenhavn m. v.;
- 2) til indledende Behandling: Forslag til Lov om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods.

Mødet hævedes Kl. 1.